

KẾT HIỆP MẬT THIẾT VỚI CHÚA TỪNG GIÂY PHÚT

... Gia đình ông bà Lucia và Marco Gemma - người Ý - có ba con: hai trai và 1 gái. Jacopo 25 tuổi, Enrico 19 tuổi và Anna 14 tuổi.

Ông Marco (51 tuổi) sinh trưởng tại Venezia và là kiến trúc sư. Bà Lucia (46 tuổi) sinh trưởng tại Canale d'Agordo. Hai người lấy nhau từ năm 1985. Gia đình ông bà hiện sống tại Venezia (Bắc Ý). Gia đình đoàn tụ vui cửa vui nhà. Thế nhưng trong vòng gần 15 năm trời, ông bà đã phải chiến đấu, hy sinh, kiên trì trong Đức Tin, trong lời cầu nguyện liên lỉ cũng như trong công cuộc chữa trị hai đứa con trai, bắt đầu là Enrico rồi đến Jacopo. Xin nhường lời cho bà Lucia Gemma.

Khác với Jacopo và Anna, lớn lên và tươi nở như hoa, Enrico đã ọc ngay khi còn là bào thai trong bụng mẹ. Vừa tròn một tháng bé Enrico đã phải mổ vì chứng ung thư trong phổi. Kể từ đó chúng tôi ra vào nhà thương liên miên với đủ phương cách và các loại thuốc chữa trị khác nhau. Enrico mang chứng ung thư phổi mà có lần bác sĩ dùng từ “Hodgking” để nói với chúng tôi. Một từ ngữ xa lạ gieo vào lòng chúng tôi không biết bao lo âu sợ hãi. Chúng tôi ngược mắt nhìn Trời và thân thưa cùng Chúa:

- Lạy Chúa, chúng con không biết rồi chuyện gì sẽ xảy ra nhưng Chúa biết rõ. Chúng con xin phó thác bé Enrico cho Chúa. Trước khi làm con chúng con, bé đã là con của Chúa.

Các cuộc trị liệu bằng hóa chất thật là khủng khiếp. Thân xác bé bỏng của Enrico phải chiến đấu với từng đợt vào hóa chất. Mỗi lúc một mạnh hơn để diệt cho bằng được con vi khuẩn gây bệnh. Cứ mỗi lần dọn giường cho con, trông thấy chiếc gối của con đầy tóc rụng, lòng tôi như rướm máu, như bị lưỡi gươm đâm thấu qua. Tôi lại ngược mắt nhìn lên cao và thân thưa cùng Chúa:

- Lạy Chúa, con không biết nhưng Chúa biết rõ!

Thế nhưng bên cạnh thử thách, chứng bệnh của Enrico đã tạo nên một mạng lưới tình yêu với không biết bao nhiêu người thân và bạn bè. Tất cả cùng hòa chung trong lời cầu xin tha thiết dâng lên THIÊN CHÚA Nhân Lành.

Một ngày cùng với Marco - hiền phu tôi - ngồi nơi phòng đợi ở nhà thương. Lòng tràn ngập âu lo. Một tay cầm chiếc khăn tay một tay cầm tràng chuỗi Mân Côi. Đôi mắt đong đầy nước mắt. Lòng chúng tôi như kêu lên cùng Chúa:

- Lạy Chúa, nếu có thể được, xin cất chén đắng này khỏi chúng con. Nhưng không phải theo ý riêng chúng con mà là theo thánh ý Chúa.

Đó là thời kỳ Enrico phải đi chặng đường chữa trị dài thật dài. Vào một đêm, mạng sống Enrico như treo lơ lửng trên một sợi chỉ. Trong kinh hoàng tôi đã van xin toàn thể các thánh thiên thần đến cứu giúp. Và tôi tin các vị đến thật. Enrico thoát chết trong đêm ấy.

Các bác sĩ quyết định chuyển Enrico đến Bergamo để thay đổi phương thuốc trị liệu. Tại đây chúng tôi khởi đầu một hành trình mới. Khung cảnh mới, nhân viên y tế mới. Mọi cái đều mới. Tôi và Marco thay phiên nhau đi-đi về-về. Venezia-Bergamo. Bergamo-Venezia. Đoạn đường dài 225 cây số. Cứ mỗi lần ra khỏi nhà thì bé Anna lại lên cơn nôn mửa. Nhưng tôi bắt buộc bỏ bé ở nhà. Tôi bỏ lại hết để ra đi lao mình vào đêm tối. Tôi vẫn còn nhớ như in những đêm dài một mình thức trắng nơi nhà thương.

Nhưng không phải chỉ có nỗi đau đớn của riêng tôi. Nơi hành lang bệnh viện tôi gặp không biết bao nhiêu người cha, người mẹ với đôi mắt đỏ ngầu, khuôn mặt nhợt nhạt trắng bạch vì lo lắng. Tôi liền nghĩ đến nỗi đau đớn vô bờ của Đức Mẹ MARIA khi đứng dưới chân Thánh Giá thông phần đau khổ với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Con Cưng Thánh Mẹ. Khung cảnh đau thương nơi bệnh viện lại khiến lòng tôi dạt dào tình mến. Tôi tha thiết van xin THIÊN CHÚA ban cho mọi người sức mạnh như Chúa đang ban cho chúng tôi. Ôi, không biết bao nhiêu lần trong ngày, tôi dừng bước, ngược mắt lên cao và van xin THIÊN CHÚA trợ giúp.

Nhưng câu chuyện chưa dừng tại đây. Enrico vẫn còn đang chữa trị thì đến lượt Jacopo xuất hiện cùng triệu chứng với căn bệnh của Enrico. Thế là cả hai đứa con cùng được chữa trị tại Bergamo.

Bao đêm trường thức trắng, bao nỗi lo lắng đông đầy trái tim, nhưng cùng lúc, chúng tôi nhận được không biết bao nhiêu ơn lành của THIÊN CHÚA. Chúng tôi phó thác mọi sự trong vòng tay Quan Phòng yêu thương của THIÊN CHÚA. Và lạ lùng thay, khi chúng tôi mở rộng lòng đón nhận thánh ý THIÊN CHÚA thì chính Ngài ngự vào lòng chúng tôi. Không còn sợ hãi. Không còn âu lo. Tất cả trở thành an bình thanh thoát.

Giờ đây khi tôi viết chứng từ này thì Enrico và Jacopo đã lành bệnh và đang dẫn thân trong các công tác xã hội và tông đồ. Tôi muốn nhân dịp này nhấn mạnh rằng tín hữu Công Giáo chân chính trong cuộc sống thường nhật, đừng bao giờ quên sự hiện diện của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Nhất là chúng ta có thể sống tâm tình kết hiệp mật thiết với THIÊN CHÚA trong từng giây phút cuộc đời. Đây là chuyện có thể làm được, bởi vì tôi đã kinh nghiệm và tiếp tục cầu nguyện với toàn thể gia đình. HỒNG ÂN THIÊN CHÚA bao la. Muôn đời con sẽ ngợi ca ơn Người.

... Bà Giuditha lớn tiếng kêu cầu cùng THIÊN CHÚA rằng: "Lạy THIÊN CHÚA, THIÊN CHÚA của con. Xin nhậm lời con. Thật vậy, quá khứ, hiện tại và tương lai, tất cả đều do Ngài thực hiện. Điều xảy ra bây giờ cũng như sắp xảy ra, Ngài đều suy tính cả .. Mọi đường lối của Ngài đều có sẵn, và phán quyết của Ngài được tiên liệu hết .. Xin cho môi miệng con biết dùng xảo ngôn hoa ngữ, để Ngài đánh đũa nô lệ cùng với tên thủ lãnh, và đánh tên thủ lãnh cùng với đũa tôi đòi. Xin Ngài dùng bàn tay nhi nữ mà bẻ gãy thói kiêu căng của chúng. Vì sức mạnh của Ngài không dựa vào số đông, quyền lực của Ngài chẳng ở nơi người mạnh thế. Nhưng Ngài là THIÊN CHÚA của kẻ khiêm nhu, là Đấng cứu giúp người hèn mọn, Đấng đỡ nâng kẻ cô thế, Đấng bảo vệ người bị bỏ rơi, Đấng Cứu Tinh của những ai thất vọng. Vâng, vâng, lạy THIÊN CHÚA của cha con, xin lắng nghe lời con khẩn cầu" (Sách Giuditha 9,4-12).

("Orizzonti news", Rivista trimestrale dell'Associazione Nuovi Orizzonti, n.1, Gennaio-Febbraio-Marzo 2008, trang 8-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt